

S ha Uram és Istenem vagy, akkor legyen meg a te akaratod. Mi a te akaratod? Ez a főkérdés, főérdek, főkötelesség. Mi az Isten akaratát állásomban, hivatásomban, életem jelen körülményei közt? Mi az Isten akaratát kísértéseimben, csábítások, nehézségek közt? Csak ez nyom a latban! Aki magát odaadja az Istennek, azt az Isten visszaadja önmagának, életének, tevékenységének. Annak lelke erőforrás lesz. Add oda magadat és visszakapod magad csordultig örömmel, erővel! Azért vagy szegény, mert keveset adsz az Úrnak!

(Prohászka: ÖM, 7:376; 132)

Kedves Testvérek!

Az elmúlt évekhez hasonlóan, idén is jelentős mennyiségű élelmiszert ajánlottatok fel a karitás hűsvéti felhívására. Ezzel több rászoruló családnak és idős, beteg embernek tudtuk megkönnyíteni a hűsvéti készülését. Köszönjük a segítő szeretetet és az adományokat! Szeretettel a Karitás Csoport nevében

Farkas Márta

Április 15-én, vasárnap, 9:15-kor a csabai templomban regnumos szentmise lesz.

Bátorítok mindenkit, hogy aki még nem nyilatkozott az **1% felajánlásáról**, azt a **Magyar Katolikus Egyház javára** tegye meg. Köszönjük.

Miserend

Klotildliget:

április 8. vasárnap
 ünnepi mise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
ApCsel 4,32-35
1Jn 5,1-6
Jn 20,19-31

április 12. csütörtök 18 óra

április 14. szombat 18 óra

április 15. vasárnap
 ünnepi mise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
ApCsel 3,13-15.17-19
1Jn 2,1-5a
Lk 24,35-48

Pilisjászfalu:

április 8. vasárnap 17 óra

április 15. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

április 8. vasárnap 11 óra

április 13. péntek 17 óra

április 14. szombat 17 óra

április 15. vasárnap
 regnumi mise 9:15
 ünnepi szentmise 11 óra

Imaszándékunk:

hála a Megváltás ajándékáért

A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XIV. évf. 14. szám

2018. április 8.

Ferenc pápa: A mise a mindennapokban tanúsított krisztusi magatartásunkban éri el célját!

Kedves testvéreim, jó napot és áldott húsvétot kívánok!

Láthatjátok, hogy ma virágok borítják a teret: a virágok az örömről, az örvendezésről szólnak. Egyes helyeken a húsvétot „virágzó húsvétot” is hívják, mert kivirágzik a feltámadt Krisztus: ő az új virág, kivirágzik megigazulásunk, virágba borul az Egyház életszentsége. Ezért van itt ilyen sok virág: az örömről fejezi ki. Egész héten a húsvétot ünnepelek, egész héten. Ezért köszöntjük egymást továbbra is az „áldott húsvétot” jókívánsággal. Mondjuk közösen: „Áldott húsvétot!” Szeretném, ha áldott húsvétot kívánnánk a szeretett Benedek pápának is – hiszen Róma püspöke volt –, aki néz minket a tévében. Kívánjunk Benedek pápának, együtt, áldott húsvétot! És egy nagy tapsot; erőset!

A mostani katekézissel befejezzük a misének szentelt katekézissorozatot. A mise ugyanis nemcsak visszaemlékezés, hanem felidézése, újraélése Jézus kinszenvedésének és feltámadásának. A legutóbbi alkalommal eljutottunk az

áldozásig és az áldozás utáni könyörgésig. E könyörgés után a mise a pap által adott áldással és a nép elbocsátásával fejeződik be. Ahogyan a kereszt jelével, vagyis az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében kezdtük, úgy a végén a Szentháromság nevében megpecsételjük a misét, vagyis a liturgikus cselekményt. Ugyanakkor tudjuk jól, hogy miközben a mise befejeződik, elkezdődik a keresztény tanúságétel feladata. A keresztények nem azért mennek misére, hogy hetente elvegezzék a házi feladatot, és aztán letudva megfelelkezzenek róla. A keresztények azért mennek misére, hogy részesüljenek az Úr kinszenvedésében és feltámadásában, utána pedig még inkább keresztényként éljenek: vár rájuk a keresztény tanúságétel kötelezettsége. Kimegyünk a templomból, hogy „békében járjunk”, hogy elvigyük Isten áldását mindennapi tevékenységeinkbe, otthonunkba, munkahelyünkre, a földi városhoz tartozó elfoglaltságok közé, hogy „megdicsőítsük az Urat életünkkel”. Ha viszont pletykálva megyünk ki a temp

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Szilágyi Szabolcs
 ☎ (30) 611-1296
 px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

lomból, egymás közt összesűgva: „Nézd azt, nézd amazt...”, tehát ha fecsegünk, akkor a mise nem hatolt el a szívünkig. Miért? Mert nem vagyok képesek megélni a keresztyén tanúságtételt. Valahányszor kimegyek a miséről, úgy kell kimennem, hogy jobb vagyok, mint amikor bementem: több étellel, több erővel, több kedvvel a keresztyén tanúságtételhez. Az Eucharisztia keresztyén az Úr Jézus belénk lép, a szívünkbe és a testünkbe, hogy „ki tudjuk fejezni életünkkel a hitben magunkhoz vett szentséget”.

A szertartásból az életbe: tehát tudatában annak, hogy a mise a maga teljességét annak az embernek a konkrét döntéseiben találja meg, aki engedi, hogy személyesen bevonódjon Krisztus misztériumaiba. Ne felejtjük el: azért ünnepeljük az eucharisziát, hogy megtanuljunk eucharisztikus férfiakká és nőkké válni. Mit jelent ez? Azt, hogy engedjük Krisztust cselekedni tetteinkben: hogy az ő gondolatai legyenek a mi gondolataink, az ő érzelmei legyenek a mi érzelmeink, az ő döntései legyenek a mi döntéseink. És ez az éltszentség: úgy cselekedni, ahogyan Krisztus cselekedett: ez a keresztyén éltszentség. Pontosan megfogalmazza ezt Szent Pál, amikor saját Jézushoz hasonulásáról beszél: „Krisztussal együtt megfeszítettem, és már nem én élek, hanem Krisztus él bennem. Ezt az életet pedig, amelyet most e testben élek, Isten Fiának hitében élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” [Gal 2,19–20]. Ez a keresztyén tanúságtétel. Pál tapasztalata minket is megvilágosít: amilyen mértékben meghalunk önzésünknek, vagyis halálra adjuk azt, ami szemben áll az evangéli-

ummal és Jézus szeretetével, olyan mértékben jön létre nagyobb tér az ő Lelkének hatalma számára. A keresztyének olyan férfiak és nők, akik engedik, hogy a Szentlélek ereje kitágítsa lelküket, miután magukhoz vették Krisztus testét és vérét. Engedjétek kitágítani lelketekeket! Ne legyetek szűkkeblűek, zártszívűek, kislelkűek, önzők! Legyünk tágszívűek, nagylelkűek, széles látókörűek! Engedjétek kitágítani lelketekeket a Szentlélek erejével, miután magatokhoz vettétek Krisztus testét és vérét!

Mivel Krisztus valódi jelenléte az átváltoztatott kenyérben nem fejeződik be a misével, az Eucharisziát meg kell őrizni a tabernákulumban a betegek áldoztatásához és az Úr csendes imádásához az Oltárszentségben; a szentségimádás ugyanis, akár egyénileg, akár közösségileg, segít, hogy Krisztusban maradjunk.

A mise gyümölcseinek tehát a hétköznapi életben kell megérelődniük. Úgy is megfogalmazhatjuk, kissé erőltetett képpel: a mise olyan, mint a mag, a búzamac, amely aztán a mindennapi életben kikel, növekszik, és éretté válik a jótettekben, a minket Jézushoz hasonlóvá tevő magatartásformákban. A mise gyümölcseinek tehát a hétköznapi életben kell megérelődniük. Azáltal, hogy az Eucharisztia szorosabbá teszi Krisztussal való egységünket, voltaképpen felfrissíti azt a kegyelmet, amelyet a Lélek a keresztségben és a bérálásban adott nekünk, hogy keresztyén tanúságtételünk hiteles legyen.

Azon kívül, hogy az Eucharisztia felébreszti bennünk az isteni szeretetet, mit tesz még? Elszakít minket a bűntől:

„Minél inkább részesedünk Krisztus életében és minél szorosabbá válik a vele való barátságunk, annál nehezebb lesz halálos bűnnel elszakadnunk tőle.” Az eucharisztikus lakomában való rendszeres részesedés megújítja, megerősíti és elmélyíti kapcsolatunkat a keresztyén közösséggel, amelyhez tartozunk, azon alapelv szerint, hogy az Eucharisztia hozza létre az Egyházat, valamennyiünket egybekapcsol. Az Eucharisziában való részesedés végül kötelességet ró ránk a többi emberrel, különösen a szegényekkel szemben, ránevel minket, hogy Krisztus testéről átlépünk testvéreink testére, akikben arra vár, hogy felismerjük, szolgáljuk, megbecsüljük és szeressük őt.

Mivel a Krisztussal való egység kincsét

cserépedényben hordjuk (vö. 2Kor 4,7), folytonosan rászorulunk arra, hogy visszatérjünk a szent oltárhoz mindaddig, amíg a paradicsomban nem ízeleljük teljesen a Bárány menyegzős lakomájának boldogságát (vö. Jel 19,9). Mondjunk köszönetet az Úrnak, amiért megadta, hogy közösen újra felfedezhettük a szentmisét, és megújult hittel engedjük magunkat ehhez a Krisztussal való valóságos találkozáshoz vonzani, hiszen ő nemcsak meghalt és feltámadt értünk, hanem kortársunk is! Életünk is legyen mindig „virágzó”, mint a húsvét, nyíljanak benne a remény, a hit és a jótettek virágai! Találjunk mindig erőt ehhez az Eucharisziában, a Jézussal való egyesülésben! Áldott húsvétot mindenkinek!

forrás: Magyar Kurír

„Mondá neki Tamás: Én Uram s én Istenem!” (Jn 20,28)

Tamás átélte e pillanatban azt, amit a latin úgy mond, hogy „Deum pati”, Istent átélni. Nagy az Isten; világomnak kis méreteiből nézem a végtelent. Korlátoltságom bizonyítja őt. Világról beszélek ugyan, de nem bírok vele. Kis mozaikdarabka az én világom. Mily keveset foglalkozok le a valóságból képzelettel, fogalmaim tartalmával... Ez a nagyság rám borul; értelmem, érzésem, kedélyem, akaratom reagál, és ami e reakcióban lesz gondolat, lelkület, imádás, lendület, odaadás, azt vallásnak hívjuk. Ezt Ő, a végtelen tapogatja ki bennem; ez az ő érintése, közlekedése, behatása... És ha a lét mélységeibe ereszkedem, nem tartom ki nélküle; íme átfog, lefoglal, vonz... Deum pati! S mikor magamba veszem gondolatait, akkor tisztulok, akkor bűnbánok s hódolok.

Annyira nagy, hogy egyedül önmagában való; a világ szétfoszlik vele szemben. Mint ahogy „a nap a jó Isten árnyéka”, úgy az egész mindenség ily árny, ily nyom; valami a végtelennel szemben, ami szinte nem esik latba. „Tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus Altissimus” [Egyedül Te vagy szent, egyedül Te vagy az Úr, Te vagy a fenséges]... Rám erőszakolja magát, még pedig joggal, minél mélyebb s lelkibb vagyok, annál inkább. Uralkodik értelmemen, szívemen, akaratomon, és én azt mondom: Uram, Istenem, te vagy az egyedüli, igazi valóság, jóság, szépség, szentség. Így lesznek a próféták, kik belenéznek, s csakis bele; aposztolok, kik róla beszélnek, és csakis róla; szentek, kik neki élnek, és csakis neki; nagy lelkek, kiket ő szerencsésen lefoglalt magának.